

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה

י"ד ע"י אהרן "שלימות התורה" בארה"ק

כולל אברכים | תוכנית "לומדיך" לבני הישיבות | קול הזוהר הקדוש

י"ז אדר

השפ"ג

פרשת

כי תשא - פרה

גיליון ג"ב

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצ"ק	הרה"נ	יודלים
6:56	6:20	5:08	ירושלים
6:58	6:22	5:23	בני ברק
6:57	6:21	5:22	חיפה
6:58	6:22	5:23	באר שבע

הזמנים לפי תוכנת "חזון שמים"

דבר המערכת

יהודה פסע לאיטו לעבר השטיבלאך השכונתי לשפוך שיה בתפילה, עיניו משוטטות מעל לוח המודעות ברפרוף קל, אך לא לזמן רב. קולות הוויכוחים הרמים נשמעים לאזניו עוד כטרם שהספיק להיכנס בשערי בית הכנסת, פליאה ניכרה היטב בפניו, כיון שידוע היה בית הכנסת "חסדי דוד", כמקום בו שורר השלום בין המתפללים והנה בקהה ומבולקא שזכאת. פניהם האדומות מועם של בעלי המחלוקת, כעת גם הקולות הרמים נשמעים לאוזניו. "כיצד אפשר לשתוק על זה, אסור להחרישו!" קבע בפסקנות ר' יחזקאל שדעתו בדרך כלל היתה מקובלת בכל גושא שהועלה אי פעם לדיון. "אינך אלא טועה" - טען לעומתו ר' יהושע "וכי כיצד נפל בדעתך רעיון אוילי שכזה". כך התווכחו השנים, עומד יהודה מן הצד, ואומר לעצמו 'אני חייב למנוע את המחלוקת הזו, אך כיצד?'

אך אז קרה שינוי בלתי צפוי. יחזקאל נראה כמרהרר לפתע, והנה נזכר במילים שלמד בספר הזוהר הקדוש, זה עתה: "אם שומר נשמה הקדושה היא בשעת כעסו, שלא יעקר אותה ממקומה, ויבא לשרות במקומה אל זר, זה הוא אדם כראוי, זהו עבד לרבונו, זה הוא אדם השלם. ואם אדם ההוא אינו שומר אותה, והוא עוקר קדושה זו העליונה, מחמת שבא לירי כעס, ומשרה במקומה, סטרא אחרא. ודאי זה הוא אדם שמרד באדונו, ואסור לקרב אליו ולהתחבר עמו."

ר' יחזקאל חיך לעצמו, וא"כ גם לר' יהושע ולכל הנוכחים. "לא, איני רוצה לאבד את נשמתי בעבור דברים של מה בכך, אתה ר' יהושע, צודק בדבריך לגמרי". כולם נאלמו דום, לשמוע דבר כזה ועוד מר' יחזקאל היה הרוב הכי רחוק מהמצאות, והנה זה קרה. השינוי לא החל כיום אחד, אולם אט אט כולם דיברו אודות השינוי, ור' יחזקאל הפך את עורו לאיש נעים הליכות שאינו מרים קולו על יהודי אחד. לימוד הזוהר הקדוש מטהר את הנפש, ומלמד את האדם כיצד לעבוד את ריבנו ולעשות את כל מעשיו לשם שמים, והלוואי ונזכה לזה כלנו.

שבת שלום ומבורך המערכת

הלימוד היומי

בוזוהר הקדוש עם פירוש הסולם

לשבוע פרשת ויקהל-פקודי

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	יח	ויחי	סט-עג	רט-רלא
ראשון	יט	ויחי	עג-עז	רלב-רמד
שני	כ	ויחי	עז-פא	רמז-רט
שלישי	כא	ויחי	פא-פח	רסא-רעה
רביעי	כב	ויחי	פח-פט	רעו-רפה
חמישי	כג	ויחי	צב-צז	רפז-רצא
ששי	כד	ויחי	צז-צז	רצב-רשד
שבת	כה	ויחי	צז-ק	שה-שיז

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 2-6

ישראל קיימים לעד

ספרים ורואים כל הטוב הזה המקווה, ורואים כתוב בתורה שהקב"ה הבטיח להם, והם מתנחמים בגלות. ושאר העמים מחרפים ומגדפים אותם, ואמרו איה הוא אלקיכם, איה הוא הטוב שאתם אומרים שעתיד להיות לכם, וכי כל עמי העולם יבושו מכם.

ז"ש שמעו דבר ה' החרדים אל דברו אמרו אחיכם שונאים וגו'. מהו החרדים אל דברו. אלו הם שסבלו הרבה רעות, כמה שמועות רעות אלו על אלו ואלו אחר אלו שמעו וחרדו עליהם. כמש"א כי וגו' קול חרדה שמענו פחד ואין שלום וגו'. אלו חרדים תמיד על דברו כשיש דין.

אמרו אחיכם שונאים, אלו הם אחיכם בני עשו. מגדירים, כמ"ש, סודו טמא קראו למו. שאין עם, שיכוז בפניהם של ישראל וירקו בפניהם, כבני אדום. ואומרים על ישראל שכולם טמאים כנדה, וזהו מגדירים. למען שמי יכבד ה', שאומרים, אנו בני אל חי, ובנו יתכבד שמו, אנו שולטים על העולם, משום אותו הנקרא גדול, שכתוב, עשו בנו הגדול. ובשם זה גדול נקרא הקב"ה, שכתוב, גדול ה' ומהולל מאד. אנו בנו הגדול, והוא גדול, ודאי עלינו נאמר, למען שמי יכבד ה'.

ואומרים לישראל, אבל אתם קטנים מכל, שכתוב, יעקב בנה הקטן, איה הוא אלקיכם, איה הוא הטוב, שכל העמים יבושו משמחה שלכם, מי יתן ונראה בשמחתכם כמו שאתם אומרים. והם יבושו, היו צדיקים לומר, ואתם תבושו, אלא כמי שתולה קללתו באחרים. כי הם אמרו, שאז יבושו ויכלמו ישראל. אלא שאמרו והם יבושו, כמי שתולה קללתו באחרים. ומשום זה רוח הקדש היה אומר מלה זו כך, אשר באמת הם יבושו, ועל זה, נאמר, הן יבושו ויכלמו כל הנחרים כך. מהו כל הנחרים כך. היינו שהתקופו נחירי אפם כבעס עליך, בגלות הזה. כי בזמן ההוא, לעתיד, יבושו ויכלמו מכל הטוב שיראו בישראל.

הקב"ה יוציא עמו מן הגלות

פתח ואמר, כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות. רצה הקב"ה לעשות את ישראל כעין של מעלה, ושיהיו שושנה אחת בארץ כעין שושנה העליונה, שהיא המלכות. ושושנה המעלית ריח, ומובחרת מכל שאר שושנים שבעולם, אינה, אלא אותה שגדלה בין החוחים, וזו מריחה כראוי. וע"כ זרע שבעים זוגות, שהם ע' נפש, והביאם בין החוחים, שהם המצרים, ואלו החוחים מיד שבאו אלו הזוגות שם, העלו ענפים ועלים, ושלטו על העולם. ואז פרחו השושנה ביניהם.

כיון שרצה הקב"ה, להוציא השושנה וללקוט אותה מביניהם, אז יבשו החוחים, ונזרקו, ונשתחו, ולא נחשבו כלום. בשעה שהלך ללקוט שושנה זו, דהיינו, להוציא בנו בכורו, בזמן ההוא הלך המלך תוך כמה צבאות, שרים ושליטים, עם דגלים פרושים, והוציא בנו בכורו, ככמה גבורים, והביאו להיכלו, וישב כראוי בבית המלך.

כיון שחטא לאביו, הוכיח אותו והכה אותו, שכתוב, ויחך אף ה' בישראל ויתנם ביד שוסים וגו'. חטא כמקודם, ומרד באביו, הוציאו מביטו. מה עשו ישראל, ראו כי נתפדו לבבל, נתערבו בעמים, לקחו נשים נכריות והולידו בנים מהם. עכ"ז, אמא

המשך בעמוד הבא

שלימות הפרשה

שפת אמת תכון לעד

בוזוהר הקדוש מחומש 'חק-לישראל' בשבוע זה מובא המעשה הבא, ונביאהו כאן למען נרע את אשר יקרא את ישראל באחרית הימים, כאשר מאומות העולם לא ישאר שם ושארית, אבל עם ישראל ישארו קיימים לעד.

פתח האחר ואמר, שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר. בוא וראה, אם כל בני העולם היו עובדים לשקר, היה כן, שהיו מתבטלים, אבל אור זוהר הזה המאיר מן השמש, ודאי אמת הוא. וכן הככבים שברום הרקיע, אמת הם. ואם בכסילות ובחסרון דעתם, הם אומרים וקוראים אותם אלקים, אין הקב"ה צריך משום זה לכלות מעשיו מן העולם, אבל גם לעתיד לבא, לא יכלו הככבים והאורות מן העולם, אלא מי יכלה. אלו שעובדים להם הם יכלו.

ומקרא זה כך הוא. שפת אמת תכון לעד, אלו הם ישראל, שהם שפת אמת, שאומרים ה' אלקינו ה' אחד. והכל הוא אמת וסוד האמת, ומסיימים קריאת שמע, ה' אלקיכם אמת. וזה הוא שפת אמת תכון לעד.

שואל, ועד רגע היה צריך לומר, מהו ארגיעה. ומשיב, אלא עד כמה יהיה להם קיום בעולם, עד לעתיד לבא, ואז יהיה לי מנוחה מעבודה קשה שלהם, כי ארגיעה פירושו יהיה לי מנוחה. ובזמן שארגיעה, יכלה לשון שקר, היינו אלו שקוראים אלקים למי שאינו אלקים, אבל ישראל שהם שפת אמת, כתוב בהם, עם זו יצרתי לי תהלתי יספור.

מעשה ההגמון

אני זוכר, פעם אחת, שהייתי הולך עם ר"א, פגע בו הגמון. אמר לו לר' אלעזר, יודע אתה מתורת היהודים. אמר לו אני יודע. אמר לו אין אתם אומרים שהאמונה שלכם אמת ותורתכם אמת, ואנו אמונתנו שקר ותורתנו שקר. והרי כתוב, שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר. אנו מימי עולם, עומדים במלכות ולא סרה ממנו לעולם, דוד אחד דוד, הרי, תכון לעד ודאי. ואתם זמן מועט היה לכם מלכות ומיד סרה מכם. והמקרא נתיקים בכם, שכתוב ועד ארגיעה לשון שקר.

אמר לו ראיתי כך שאתה חכם בתורה, תפח רוחו של איש ההוא, אלו אמר הכי' שפת אמת כוננת לעד היה כמו שאמרת, אבל לא כתוב אלא תכון לעד שפירושו, עתידה שפת אמת שתכון, מה שאין כן עתה, שעתה שפת שקר עומדת, ושפת אמת שוכבת עפר. ובזמן ההוא שהאמת יקום על עמרו ותצמח מן הארץ, אז, שפת אמת תכון לעד וגו'.

אמר לו הגמון ההוא אתה צודק, ואשרי עם התורה, שירשו האמת. לאחר ימים, שמענו שנתגייר. הלכו, הגיעו לשרה אחת, והתפללו תפלתם. אחר שהתפללו תפלתם, אמרו מכאן ולהלאה נתחבר עם השכינה ונלך ונעסק בתורה.

פתח רבי יוסי, ואמר, הן יבושו ויכלמו כל הנחרים כך וגו'. עתיד הקב"ה לעשות לישראל כל הטוב הזה שאמר על ידי נביאי האמת, וישראל סבלו עליהם הרבה רע בגלות. ולולא כל הטוב הזה שמחכים ורואים כתוב בתורה, לא היו יכולים לעמוד ולסבול הגלות. אבל הולכים לבתי מדרשות פותחים

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

- א. מהי כוונת הכתוב "שפת אמת תיכון לעד"?
    1. מרמז שנעשה המשכן בגילוי של רוח הקודש.
    2. כוונתו לעם ישראל שהם שפת אמת.
    3. סופי תיבות תתנ"ד שאז תחילת האלף השישי.
  - ב. בזכות מה יכולים ישראל לעמוד ולסבול הגלות?
    1. משום שאין הקב"ה מנסה את האדם, כשאנו יכול לעמוד בכך.
    2. שמחכים ורואים כל הטוב הכתוב בתורה.
    3. בזכות ברכת יצחק לבניו.
  - ג. למה יזכו ישראל אם יחזרו בתשובה?
    1. יזכו לישב בסוכת עורו של לוייתן.
    2. אפי' צער אחד שעבר עליהם, נחשב כאילו סבלו כל הגלות.
    3. יזכו לניסי מצרים ול"שישה ככרם אחד".
  - ד. מדוע יראו אהרן ובניו לגשת למשה – "ויראו מגשת אליו"?
    1. משום שנלבש בצלמו של אדם הראשון.
    2. חטא העגל גרם זאת.
    3. מחמת הכרעה.
  - ה. למה מרמז הפסוק כי הוא חיידך ואורך ימין?
    1. מרמז לשבילים ולנתיבות שבתורה הקדושה.
    2. שבזכות לימוד סודות התורה יזכו לחיי העוה"ב.
    3. מלמדנו שהעוסק בתורה שלא לשמה חייב מיתה.
- ו. למי קורא הכתוב "סריסים"?
    1. לזה שאינו סרי ימין ושמואל בתורה הקדושה.
    2. למחכים עד השבת למצוא רצון של אדונם.
    3. ללויים המשוחררים השירה בבית המקדש.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-3 | ב-2 | ג-1 | ד-3 | ה-2 | ו-1

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בוה"ק חק-ישראל של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בצהריים.

בקרל הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 | 1.

המשך "שלימות הפרשה"

הקדושה רדינו המלכות, היתה אפטרופוסא עליהם. שבקשה בעדם אל המלך, ז"א.

ועל שעשו כך, אמר הקב"ה, כיון שבושה הוא לי, יבא בני מעצמו, כיון שחילל כבודי, אינו ראוי שאני אלך שמה להוציאו ולעשות לו נסים וגבורות כמקורם במצרים. הם חזרו בלא עזרה הראויה להם, בלא פליאות ונסים, אלא כולם היו נדחים, כולם עיפים בעניות, וחזרו להיכל המלך בבושה, ואמא הקדושה, שהיא המלכות ערבה להם.

חטאו כמקורם. מה עשה הקב"ה, הוציא את הבן מהיכלו ככתחילה, ואמו אתו, אמר מכאן ולהלאה האם ובנה ביחד, יסבלו כמה רעות, ז"ש וכפשעיהם שלחה אמכם. ועל זה כתוב, בצר לך ומצאוך כל הרברים האלה באחרית הימים מהו באחרית הימים. זו היא אמא הקדושה, רדינו המלכות שהיא אחרית העשר ספירות, שעמה יחד סבלו כל מה שסבלו בגלות.

ואילו יחזרו בתשובה, אפילו רעה אחת או צער אחד שעבר עליהם, היה נחשב להם, כאלו סבלו כל צרות הגלות. ואם לא, שאינם חוזרים בתשובה, צריכים להמתין עד שיסתיים הקץ, וכל הדורות שלו. כמו שאמר המאור הקדוש, שכתוב לצמימות לקונה אותו לדורותיו. רדינו עד שיצאו כל הדורות המוקדמים לקץ. ועם כל זה, הדבר תלוי בתשובה. א"ר חייא ודאי כך הוא. וע"כ נמשך הגלות.

יעזור השי"ת שנזכה לחזור בתשובה שלימה לפניו, ונזכה לצאת מן הגלות הארוכה ברחמים בקרוב ע"י לימוד הזוהר הקדוש.

שבת שלום!

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק רבי אלכסנדר זסקינד בעל "יסוד ושורש העבודה" זיע"א

ויתנהג בדרך זו שיראה לסיים זוהר ישן וזוהר חדש והתקונים בכל שנה. אך אם ילמוד סדר הפרשיות של הזוהר הקדוש על סדר השבועות, לא יספיק לפעמים שנים ושלושה שבועות בפרשה אחת, דהינו בפרשות גדולות.

לכן ראוי שיקבע שעור הלימוד מזוהר הקדוש ותקונים ג' דפין בכל יום, שיוכל להשלים כל הזוהר ישן וחדש ותקונים בכל שנה, ואחר לימוד ג' דפין יקבע לימודו בשאר ספרי המקובלים, וילמוד ספרי המקובלים על סדר שיכול עד שיסיים כל ספרי המקובלים הנמצאים וכו', אך הזוהר הקדוש והתיקונים יזהר לסיימם בכל שנה כנ"ל, וכזה יתנהג כל ימי חייו.

(יסוד ושורש העבודה, שער הששי, שער הניצוץ)

סיפור לשבת אע"פ שאינו הגון

חסיד אחד היה לו להצדיק רבי זושא מאניפולי זצוק"ל שהיה איש עשיר, והיה רגיל לנסוע לעיתים קבועות להצדיק ולהנות אותו מנכסיו. עסקיו של אותו חסיד היו מצליחים והיה תולה את הדבר בוכותו של הצדיק.

ואירע פעם אחת, שכא אותו איש לרבי זושא, כשהוא, רבי זושא, לא היה בביתו. הוא נסע אז לרבי, המגיד הגדול ממעזריטש זצוק"ל. שאל היהודי את הרבנית:

"היכן הוא הרבי?"

השיבה לו שהוא נסע לרבי.

תמה היהודי:

"כלום יש להרבי גם כן רבי?"

השיבה הרבנית:

"בוודאי!"

שאל אותה שוב:

"מי הוא אותו רבי?"

והשיבה: "המגיד הגדול ממעזריטש".

נמלך אותו יהודי בדעתו אם אני נוסע להרבי שלי וכך מצליח לי, על אחת כמה וכמה כשאסע לרבי של הרבי, בוודאי יצליח לי יותר ויותר.

חדל היהודי לנסוע לרבי זושא, והתחיל לנסוע להמגיד ממעזריטש.

מאז והלאה התחילו עסקיו לרדת מטה מטה. סרה ההצלחה מאתו.

עבר זמן מסוים, והיהודי ראה, כי ברע הוא, ותלה הדבר בעוון עזבו את הצדיק מאניפולי. החליט לנסוע שוב לרבי זושא. בא אל הצדיק ושאלו:

"סילח לי הרבי, אם ארהיב לשאלו שאלה אחת, מדוע כשהייתי נוסע אל הרבי היו עסקי מצליחים, וכשהתחלתי לנסוע לרבי של הרבי, שמן הסתם הוא רבי גדול יותר, פסקה הכרכה ממני, ועסקי מפסידים?"

השיב לו רבי זושא:

"הטעם הוא פשוט, אני באמת אינני צדיק כלל, ולכן כשהייתי נוסע אלי ונתן לי מעות, אף על פי שאינני כדאי ואינני הגון, לכן גם מן השמיים לא היו מדרקקים עמך והיו שולחים ברכה במעשי ידיך, אע"פ שאינך כדאי והגון לכך כלל.. אבל מכיון שהתחלת לדקדק ולנסוע להמגיד הגדול ממעזריטש, שהוא צדיק באמת, התחילו מן השמיים לדקדק עמך לראות אם כדאי והגון אתה לקבל ברכה, ומשמצאו שאינך כדאי פסקה הברכה מאתך".

חישב היהודי בחשבון נפשו, שב לתמוך בהצדיק רבי זושא, וראה ברכה כמקורם.

(סיפורי חסידים)

03.523.4979

שיעורים בעברית ובאדיש

מענה מורכני הקו - להבנת הלימוד

תזכורת לימוד היומי

קול הזוהר הקדוש:

לתרומות והנצחות:

054.851.7381

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com

1000 גליונות בשבוע זה נתרמו ע"י הבה"ח מרדכי פרנקל נ"ו לע"נ זקינו הרה"ק רבי מרדכי בהרה"ק רבי יהודה אהרן לייבוש מבוטושאן זצוק"ל נלב"ע ביום שושן פורים זיע"א